

ת"פ 67267/06/18 - מדינת ישראל נגד מרלין מור יוסף

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 67267-06-18 מדינת ישראל נ' מור יוסף

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרלין מור יוסף

הנאשמת

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשמת הודתה והורשעה, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום שייחס לה עבירות רבות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, שתי עבירות של אימים לפי סעיף 192, לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ושתי עבירות הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק.

2. על-פי כתב האישום המתוקן, באישום הראשון, במועדים שבין חודש מאי 2017, לבין חודש מרץ 2018, התקשרה הנאשמת למר ח' נ' (להלן: "המתלון נ"), ולמר דוד בר חיים (להלן: "המתלון דוד") והטרידה אותם על ידי אלפי שיחות טלפון ממספרים שונים ושליחת מסרונים טקסט רבים וזאת על אף ששני המתלוננים הבהירו לנאשמת כי אינם מעוניינים בכל קשר עימה, ולא פסקה מלהטרידם.

בין הימים 20/1/18 - 11/3/18 הטרידה הנאשמת באמצעות הטלפון הנייד שברשותה את המתלון נ', בכך שהתקשרה אל הטלפון הנייד שברשותו ושלחה אליו מסרונים כ-657 פעמים. ביניהם, עשרות מסרונים טקסט ובהם תכנים מיניים ותוכן מאיים, שפורטו בחלקם בכתב האישום המתוקן.

ביום 8/2/18, בשעה 16:21 או בסמוך לכך, הטרידה הנאשמת באמצעות הנייד שברשותה את המתלון נ' בכך שהתקשרה אליו לנייד ובהמשך השיחה כאשר אמר לה כי הולך שוב להתלון במשטרה, איימה עליו בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמרה לו שאם ילך תהרוג אותו. בהמשך השיחה איימה עליו בכך שאמרה לו כי "אם יעשה משהו זה הסוף שלו".

בגין מעשיה המפורטים באישום הראשון הורשעה הנאשמת בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק

ואיומים.

על-פי האישום השני שבכתב האישום המתוקן, ביום 16/11/17, חתמה הנאשמת על התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא להטריד את המתלונן לתקופה של 14 ימים. בין התאריכים 14/8/17 - 9/1/18, הטרידה הנאשמת באמצעות הנייד שברשותה את המתלונן נ', לטלפון הנייד שברשותו, בכך שהתקשרה ושלחה אליו מסרונים כ-2,211 פעמים. כן איימה על המתלונן נ' בפגיעה שלא כדין בו, בכך שאמרה לו באחת השיחות כי תשרוף את רכבו.

בגין המעשים המפורטים באישום השני הורשעה הנאשמת בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים והפרת הוראה חוקית.

עוד על-פי כתב האישום, באישום השלישי, בין התאריכים 1/5/17 - 4/12/17, הטרידה הנאשמת באמצעות הטלפון הנייד שלה את המתלונן דוד, בטלפון הנייד שלו, בכך שהתקשרה אליו ושלחה לו מסרונים כ-195 פעמים. בתאריך 28/8/17 חתמה על התחייבות בסך 1,000 ₪ שלא להטרידו לתקופה של 14 ימים.

בגין המעשים המפורטים באישום השלישי הורשעה הנאשמת בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, והפרת הוראה חוקית.

3. ביום 14/5/19, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשמת הודתה והורשעה, והצדדים טענו לעונש באופן פתוח.

תסקיר שרות המבחן - בדיקת התאמה לביהמ"ש הקהילתי

4. ביום 29/4/19 הוריתי לשרות המבחן, בהתאם לבקשה כתובה מטעם ב"כ הנאשמת, לבחון את התאמתה של הנאשמת לבית המשפט הקהילתי, ובהמשך לכך הוגש תסקיר. מדובר בתסקיר בהליך מזורז, שנועד נקודתית לבדיקת התאמה לביהמ"ש הקהילתי, ולא בתסקיר מעמיק טרם ענישה. על פי התסקיר מיום 7/5/19, הנאשמת בת 66, גרושה ואם לשני בוגרים בני 33 ו-35, המנהלים אורח חיים נפרד ועצמאי. עובדת בעבודות ניקיון ומתגוררת יחד עם הגרוש שלה בבית משותף, ללא שמקיימים מערכת יחסים ביניהם. לדבריה, נפרדו לאחר שחלה במחלה קשה, דבר שהשפיע על תפקודו.

הנאשמת מסרה כי התנהלותה בעבירה נבעה מקשיים רגשיים, היא התבטאה בפני שרות

המבחן באופן שאינו מותאם לסיטואציה, בין היתר צחקה כשדברה על העבירות שעברה. הנאשמת שללה נזקקות טיפולית ולא הביעה רצון לקבל מענה טיפולי כלשהו. שרות המבחן זיהה העדרם של כוחות, היעדר יכולות לערוך התבוננות עצמי, או לגייס מוטיבציה לקבלת עזרה. שרות המבחן העריך כי ללא מתן מענה

טיפול הולם, קיים סיכון להתנהגות פורצת גבולות בעתיד. משזיהה שרות המבחן אצל הנאשמת היעדר נכונות להתמסרות להליכי טיפול, דיווח על אי התאמה לבית המשפט הקהילתי.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ביום 14/5/19 טענו הצדדים לעונש בע"פ.

6. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הולם הנע בין עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד ל-18 חודשי מאסר, ועתרה להטיל על הנאשמת 6 חודשי עבודות שירות, בכפוף לחוות-דעת הממונה, בצירוף פיצוי למתלוננים והתחייבות. ב"כ המאשימה הפנתה למספרן הרב של העבירות שבוצעו על ידי הנאשמת, על-פני תקופה של מספר חודשים, בכך ששלחה אלפי הודעות עם תוכן פוגעני ומאיים, והתקשרה פעמים רבות מאוד למתלוננים, כשהרקע למעשים אינו ברור באופן מובהק. צוין כי האיומים מאופיינים בתוכן בוטה, הפוגע באיכות חייהם של המתלוננים.

7. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשמת טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ובין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וביקש מבית-המשפט להסתפק, בנסיבות הנוכחיות, בהטלת עונש מאסר על-תנאי בלבד. צוין כי הנאשמת בת 67, אמה וסבתא, ללא עבר פלילי, שהודתה במעשים בהזדמנות הראשונה. עובדת בעבודות ניקיון. העבירות בוצעו על-פני תקופה קצרה יחסית, ובוצעו על רקע רצונה של הנאשמת לקיים קשר עם המתלוננים. נטען כי הנאשמת הבינה את הטעות שבמעשיה, וכי המעשים אינם משקפים את דרכה בדרך כלל. כן נטען כי האיומים נכללו בתוך מסכת ההטרדות ללא כל כוונה לממשם או לפגוע במתלוננים, לא הוכח כי למתלוננים נגרם נזק כלשהו, וכי העבירות מצויות ברף נמוך של חומרה.

8. הנאשמת הביעה צער על המעשים, לדבריה, היא חפצה בקשר עם המתלוננים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. החלטתי, בהתאם להלכה שנקבעה בע"פ 4913/10 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14), להתייחס לשלושת האישומים בכתב האישום כאירוע אחד, אשר ריבוי המקרים הנו נסיבה רלוונטית לגביו, ואקבע לפיכך מתחם עונש יחידי לכתב האישום כולו.

הערכים המוגנים

10. הערכים המוגנים הנפגעים בעבירות בהן הורשעה הנאשמת לפני הנם ההגנה על שלוות נפשם, שגרת חייהם, פרטיותם וביטחונם האישי של המתלוננים. בנוסף, בעבירת הפרת ההוראה החוקית נפגעים גם ערכים הקשורים בכיבוד שלטון החוק והחשיבות שבציות להחלטות רשויות האכיפה והשפיטה.

לעניין חומרת עבירות האיומים והערכים המוגנים, ראו את הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל (06.09.89):

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים באישום הראשון ובאישום השני ממשית ביותר. בשתי תקופות שונות, אשר נפרשו על-פני מספר חודשים, הטרידה הנאשמת את המתלונן נ' מספר רב מאוד של פעמים, באמצעות שיחות טלפון והודעות טקסט למכשיר הנייד שלו. ההודעות נשאו תוכן בוטה ולעיתים מאיים. בין היתר, איימה הנאשמת על המתלונן כי אם ילך למשטרה תהרוג אותו, ו"אם יעשה משהו זה הסוף שלו". באחת השיחות, איימה הנאשמת לשרוף את רכבו. הרקע למעשים לא הובהר עד תום, ולא הובאו כל נתונים לגבי מקור ההיכרות של הנאשמת עם כל אחד משני המתלוננים. על פי דבריה של הנאשמת עצמה עולה כי ההטרדות בוצעו על-ידה על רקע רומנטי. חלק מהמקרים בוצעו תוך הפרת התחייבות עליה חתמה הנאשמת להימנע מהטרדות של המתלונן נ', ובכך גם נגרמה פגיעה בערכים המוגנים הקשורים באכיפת החוק.

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים באישום השלישי פחותה. הנאשמת הטרידה את המתלונן דוד, במהלך תקופה של מספר חודשים, בכך שהתקשרה אליו ושלחה לו מסרונים רבים, ובחלק מהמקרים פעלה בניגוד להתחייבות עליה חתמה להימנע מהטרדות.

13. על אף שלא הובא כל נתון לגבי נזקם של המתלוננים, נהיר כי מעשי הנאשמת פגעו בשלוות נפשם, שגרת חייהם, ובפרטיותם, וכן בביטחונם האישי של המתלונן נ'.

יחד עם זאת, לא ניתן לקבוע במובהק כי במקרה זה, שבו הוטרדו המתלוננים על ידי אישה בשנות השישים לחייה, נגרמה פגיעה ממשית לתחושת הבטחון. ספק אם ההטרדות, רבות וחמורות ככל שיהיו, כללו מסר

שהובן על ידי המתלוננים כסכנת פגיעה בגופם. התרשמתי כי במקרה זה, בניגוד למקרים אחרים בהם נשלחים איומים תוך הטרדה על רקע רומנטי, האלמנט המטריד הנו העיקרי, בעוד שאלמנט האיום והחשש לפגיעה בפועל, הנו אלמנט משני.

14. סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין, קובע שיש לבחון את הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה. התסקיר הלקוני והחלקי שהוגש לגבי הנאשמת מביא באופן מצומצם את נסיבותיה, ששמשו כרקע לעבירה. בניגוד למקרים חמורים בהם בוצעו עבירות דומות, לא הובא כל נתון לגבי רכושנות, קנאה, שליטה או אלימות פוטנציאלית - גורמי חומרה המאפיינים עבירות איומים והטרדה, במקרים בהם נשקפת סכנה בפועל לקורבנות העבירה. כאן, נותר הרושם לגבי רקע אישי חריג, ולגבי בדידות, שהובילו את הנאשמת לבצע את העבירות הפליליות.

מדיניות הענישה

15. עיון בפסיקה שניתנה בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, מעלה כי ניתנה ענישה מגוונת, הנעה בין עונשי מאסר על-תנאי ברף התחתון ובין עונשי מאסר למשך מספר חודשים ברף העליון.

א. רע"פ 7047/11 **גרבר נ' מדינת ישראל** (11/10/11) - המבקש הורשע בעבירות רבות של הפרת הוראה חוקית והטרדה באמצעות מתקן בזק, וכן בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד, בעקבות סדרה ארוכה של הטרדות כלפי המתלוננת, בת זוגו לשעבר, משפחתה וחבריה. בית-משפט השלום גזר עליו 32 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, קנס ופיצוי, תוך שנתן משקל משמעותי לכך שהורשע בעבר במעשים דומים כלפי שתי מתלוננות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. ע"פ (מרכז-לוד) 13902-07-13 **חליל נ' מדינת ישראל** (20/2/14) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, ב-31 עבירות של הפרת הוראה חוקית והטרדה באמצעות מתקן בזק. בית-משפט השלום גזר עליו ששה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת. בית-המשפט המחוזי הפנה את המערער לשירות המבחן לבחינת האפשרות לביטול הרשעתו בדין, החליט להותיר הרשעתו על כנה, אך התערב בעונש שנגזר עליו, הותיר את עונשי המאסר על-תנאי על כנם, את רכיבי הקנס והפיצוי למתלוננת על כנם, ובצירוף צו של"צ תחת עונש המאסר.

ג. ת"פ (ת"א) 25638-08-12 **מדינת ישראל נ' עמויף** (26/2/13) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בצירוף של שלושה תיקים בעבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד, הטרדה באמצעות מתקן בזק (כולן כלפי אותה המתלוננת) והחזקת סכין. הענישה נתנה ביטוי, בין היתר, לקשיים נפשיים עמם מתמודד הנאשם. הוטלו עליו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, ₪ 30,000 פיצוי למתלוננת, וקנס.

ד. ת"פ (ת"א) 43125-02-11 **מדינת ישראל נ' רבינוביץ'** (29/11/12) - הנאשם הורשע בעבירות רבות מאוד של פגיעה בפרטיות והטרדה באמצעות מתקן בזק, אשר ביצעו נפרש על-פני תקופה של חמש שנים, בה הנאשם הפך להיות "צל בחייהם" של המתלוננת, בת זוגו לשעבר, ובן זוגה. על הנאשם נגזרו ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

ה. ת"פ (פ"ת) 29609-06-11 **מדינת ישראל נ' פלוטניקוב** (8/11/12) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות רבות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לאחר שביצע למעלה ממאה שיחות טלפון למכשיר הטלפון הנייד של אשתו בנפרד, בתקופה של כחודש ימים. במהלך הדיון בעניינו הורשע בתיק אחר ונגזר עליו עונש מאסר ממושך, וכן הורשע בתיק נוסף בעבירת איומים כלפי אותה המתלוננת. הוטלו תשעה חודשי מאסר בפועל, שבעה חודשי מאסר על-תנאי ופיצוי.

ו. עינתי בנוסף בפסק-הדין אליו הפנה ב"כ הנאשמת: ת"פ (ראשל"צ) 39190-10-12 **מדינת ישראל נ' גוטמן** (29/3/16) - הנאשם הורשע, בצירוף של שני תיקים, בעבירות איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת הוראה חוקית, אשר בוצעו כלפי חברתו, שביקשה להיפרד ממנו. נגזרו חמישה חודשי מאסר על-תנאי, והתחייבות. לנאשם היה עבר פלילי שאינו מכביד, מאז ביצוע העבירות חלפו כשלוש שנים ובזמן זה קיים הנאשם אורח חיים יציב, ובית-המשפט הסיק כי בנסיבות גזירת עונש מאסר בפועל, גם כזה שירוצה בעבודות שירות, תהיה בלתי מידתית.

16. במקרה זה מדובר בהטרדות במאות מקרים, על פני תקופה בלתי ממושכת, כלפי שני מתלוננים. על אף ריבוי המעשים, מצאתי כי מתחם העונש אינו מתחיל בהכרח בענישה הכוללת מאסר בפועל. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל, ובנוסף גם מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

גזירת עונשה של הנאשמת

17. הנאשמת בת 67, אם לשני ילדים בוגרים. היא נטלה אחריות למעשיה, הודתה במעשים בהזדמנות הראשונה וחסכה זמן ציבורי.

לנאשמת אין עבר פלילי.

הנאשמת לא הופנתה לשרות המבחן לשם קבלת המלצה עונשית, כי אם רק לבחינת התאמתה לביהמ"ש הקהילתי. באותה בדיקה התרשם שרות המבחן כי היא נעדרת מוטיבציה ויכולות להשתלב בהליך טיפולי, שוללת נזקקות טיפולית ובהעדר טיפול קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות.

חרף היעדרו של הליך טיפולי שעשוי היה להועיל לנאשמת, ולהפחית את הסיכון לעבריינות חוזרת, מצאתי כי יש לתת משקל מכריע לכך שמדובר בהסתבכות ראשונה, של אישה בשנות השישים לחייה.

סבורני כי העמדתה של הנאשמת לדין, הרשעתה, וגזירת עונשי מאסר מותנה התחייבות ופיצוי, עשויים להוות גורם מרתיע עבודה לעתיד, גם ללא שתשובץ במסגרת טיפולית.

18. החלטתי, בנסיבות שפורטו, להטיל את עונשה של הנאשמת בתחתיתו של מתחם העונש, להסתפק בהטלת רכיב מאסר על-תנאי בלבד, בפרט התחשב בגילה של הנאשמת, הודאתה והעדר עבר פלילי. רכיב זה, בצירוף התחייבות כספית משמעותיים, יש לקוות, ירתיעו את הנאשמת מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד. כרכיב מעשי, אשר יאזן את קולתו של העונש, יוטל פיצוי מתון למתלוננים, הזכאים לפיצוי בשל פגיעתם. הובא בפני מידע על מצבה הכלכלי הרעוע של הנאשמת, ובשל כך יפרס סכום הפיצוי לתשלומים שיאפשרו את תשלומה, ואולם אין במידע זה לאיין את ההכרח בהטלת פיצוי.

סוף דבר

19. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשה של הנאשמת כדלקמן:**

א. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשמת לא תישא עונש זה אלא אם תעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, עבירה של איומים או של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

ב. חתימה על התחייבות כספית על סך 3,000 ש"ח, להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מהיום מלעבור כל עבירה של איומים או של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

ג. פיצוי למתלונן נ', ע"ת מס' 2, על סך 2,000 ₪ - ישולם ב- 15 תשלומים החל מיום 1/8/19, ובכל 1 לחודש.

פיצוי למתלונן דוד, ע"ת מס' 1, ע"ס 1,000 ₪ - ישולם ב- 15 תשלומים החל מיום 1/8/19, ובכל 1 לחודש.

מובהר כי אי תשלום אחד מהתשלומים יעמיד את הסכום לפריעה מיידית, וישא ריבית והצמדה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ט, 19 יוני 2019, במעמד הצדדים.